

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžik/3/2019
Identifikačné číslo spisu: 3016200170
Dátum vydania rozhodnutia: 17.10.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3016200170.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančenika a JUDr. Anny Peťovskej, PhD., v právnej veci žalobcu: U. L., nar. XX.XX.XXXX, X., právne zastúpený Advokátskou kanceláriou KONCOVÁ & PARTNERS, s.r.o., IČO: 47 256 907, Legionárska 7158/5, 911 01 Trenčín, za ktorú koná konateľka JUDr. Barbora Koncová, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Okresný úrad Trenčín, odbor opravných prostriedkov, Hviezdoslavova 3, 911 01 Trenčín, o preskúmanie zákonnosti fiktívneho rozhodnutia sťažovateľa o odvolaní žalobcu zo dňa 03.12.2015, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/8/2016-75 zo dňa 23.01.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/8/2016-75 zo dňa 23.01.2019 z a m i e t a.
Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trenčíne podľa § 191 ods. 1 písm. c/ a d/ zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok („SSP“) zrušil fiktívne rozhodnutie žalovaného Okresného úradu Trenčín, odbor opravných prostriedkov o odvolaní žalobcu zo dňa 03.12.2015 a fiktívne rozhodnutie Okresného úradu Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Púchov o žiadosti žalobcu zo dňa 20.10.2015 v znení jej doplnenia zo dňa 04.11.2015.

2. Krajský súd zistil, že žalobca sa žiadosťou zo dňa 20.10.2015 a doplnenou podaním zo dňa 04.11.2015 domáhal poskytnutia, sprístupnenia informácii týkajúcich sa priestupkového konania. Dňa 18.11.2015 Okresný úrad Považská Bystrica, odbor všeobecnej vnútornej správy, pracovisko Púchov (ďalej aj len „povinná osoba“) rozhodla o podanej žiadosti žalobcu rozhodnutím vo forme zápisu v spise č. OÚ-PB-OVVS-2015/010118-006 zo dňa 18.11.2015 a sprístupnila mu informácie, ktoré žalobcovi doručila v písomnej forme. Predmetom sprístupnenia boli zápisnice a rozhodnutie z priestupkového konania, ktorých obsah bol na viacerých miestach vybielený (anonymizovaný). V rozhodnutí vydanom

podľa § 18 ods. 1 ZSI zároveň poučil žalobcu o nemožnosti ho napadnúť opravným prostriedkom. Proti uvedenému rozhodnutiu aj napriek tomu podal žalobca dňa 03.12.2015 odvolanie s odôvodnením, že mu povinná osoba neposkytla všetky požadované informácie. Povinná osoba, ako aj žalovaný posúdili podané odvolanie ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. Následným rozhodnutím č. OU-TN-OOP4/2016/003714-007/2015/Sla zo dňa 07.03.2016 žalovaný zrušil rozhodnutie povinnej osoby pre jeho rozpor so zákonom s povinnosťou opätovne preskúmať žiadosť žalobcu a v prípade neprístupnosti čo i len časti požadovaných údajov vydať rozhodnutie podľa § 18 ods. 2 ZSI. Ďalším rozhodnutím č. OU-PB-OVVS-2016/000162-012 zo dňa 18.04.2016 povinná osoba rozhodla o čiastočnom neprístupnení informácii v zmysle § 18 ods. 2 ZSI. Posledné uvedené rozhodnutie bolo napadnuté odvolaním žalobcu, o ktorom nebolo doteraz rozhodnuté, pretože odvolacie konanie bolo prerušené s ohľadom na toto prebiehajúce súdne konanie na krajskom súde.

3. Krajský súd mal preukázať, že na žiadosť žalobcu povinná osoba sprístupnila žalobcovi len časť žiadaných informácií, o čom však v rozpore so zákonom vydala rozhodnutie zápisom v spise podľa § 18 ods. 1 ZSI, ktoré sa vydáva len v prípade plného vyhovenia žiadosti. Správne orgány nevydali v zákonnej lehote rozhodnutie o čiastočnom nevyhovení žiadosti a ani nerozhodli o odvolaní žalobcu. Výsledkom je existencia dvoch fiktívnych rozhodnutí, ktorých zákonnosť pre absenciu odôvodnenia krajský súd nemohol preskúmať.

4. Krajský súd vec nevrátil správnym orgánom na nové prejednanie a rozhodnutie, pretože mal za to, že zrušením existujúcich fiktívnych rozhodnutí boli napravené pochybenia povinnej osoby, ako aj žalovaného, ktorý v mimoodvolacom konaní zrušili prvostupňové správne rozhodnutie zo dňa 18.11.2015, a na ktorého pokyn povinná osoba vydala nové rozhodnutie dňa 18.04.2016. Týmto krajský súd vytvoril správnym orgánom podmienky, aby o žiadosti žalobcu konali už len na podklade nového prvostupňového rozhodnutia zo dňa 18.04.2016.

5. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Navrhoval, aby najvyšší súd napadnutý rozsudok zrušil, zastavil konanie a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania. Tvrdil, že povinná osoba postupovala v súlade so ZSI, keď vyzvala žalobcu na doplnenie podania, keďže z neho nebolo zrejmé, aké informácie požadoval, a keď v zákonom stanovenej lehote vydal rozhodnutie zápisom v spise a žiadateľovi zaslal spis s odpoveďou na jeho žiadosť. Preto nemožno tvrdiť, že došlo k vydaniu fiktívneho rozhodnutia. Sťažovateľ poukázal na prezumpciu správnosti rozhodnutia, ktorým vyvracal tvrdenie krajského súdu, že vydaním rozhodnutia zápisom v spise neboli žalobcovi sprístupnené požadované informácie. Skutočnosť, že nemohlo dôjsť k vydaniu fiktívneho rozhodnutia odôvodňoval tým, že sťažovateľ sa riadne zaoberal podaním žalobcu označeným ako odvolanie, ktoré podľa obsahu, keďže bolo vydané rozhodnutie zápisom v spise, proti ktorému nie je možné podať odvolanie, vyhodnotil ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania. V tomto konaní bolo v stanovenej lehote vydané rozhodnutie o zrušení napadnutého rozhodnutia povinnej osoby. Sťažovateľ mal za to, že v celom konaní išlo o šikanózny výkon práva žalobcu.

6. Žalobca sa v podaniach zo dňa 25.03.2019 a zo dňa 29.03.2019 vyjadril ku kasačnej sťažnosti a navrhoval, aby ju kasačný súd ako nedôvodnú zamietol. Napadnuté rozhodnutie považoval za správne a v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou. Uviedol, že z celej kasačnej sťažnosti nie je zrejmé, v čom sťažovateľ vidí nesprávne právne posúdenie veci. Sťažovateľ nenapadol výrok, ale len odôvodnenie rozhodnutia, čím nesplnil podmienku spôsobilého dôvodu na podanie kasačnej sťažnosti. Tvrdenie sťažovateľa, že došlo k vydaniu rozhodnutia zápisom v spise, považoval za právne irelevantné, nemajúce žiaden vplyv na výsledok súdneho konania. Správnym orgánom a sťažovateľom došlo k nezákonnému postupu, zmätočnému a nezákonnému rozhodnutiu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a

podľa § 461 SSP kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

8. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že žiadané informácie sú obsahom priestupkového spisu a týkajú sa konkrétnych fyzických osôb. Žalobca v žiadosti o poskytnutie informácií zo dňa 20.10.2015 uvádza, že predmetom žiadosti je sprístupnenie informácie výpovedí zo spisu č. OU-PB-OVVS-2015/007607-37 AP 11, týkajúce sa podozrivého páchatel'a L. P. ml. a podozrivej páchatel'ky Z. P..

9. Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.

10. Podľa § 2 zák. č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa identifikovanej fyzickej osoby alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora, iného identifikátora, ako je napríklad meno, priezvisko, identifikačné číslo, lokalizačné údaje,¹⁾ alebo online identifikátor, alebo na základe jednej alebo viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú identitu, fyziologickú identitu, genetickú identitu, psychickú identitu, mentálnu identitu, ekonomickú identitu, kultúrnu identitu alebo sociálnu identitu.

11. Kasačný súd konštatuje, že z takto formulovanej žiadosti o informáciu je zrejmé, že sú ňou dotknuté osobné údaje fyzických osôb. Žiadosť o informáciu nesmie svojim obsahom smerovať ku konkrétnej fyzickej osobe (inej ako žiadateľ) a nesmie byť prepojenie medzi informáciou a touto fyzickou osobou identifikovanou v podanej žiadosti. Ide o obmedzenie podľa § 9 ods. 1 zák. č. 211/2000 Z. z. o slobode informácií.

12. Ak by povinná osoba poskytla informácie k žiadosti, v ktorej je uvedená konkrétna fyzická osoba, zároveň by tým potvrdzovala, že ide o informácie - údaje relevantné k tejto konkrétnej osobe. Vzhľadom na uvedené žiadosť žalobcu o informáciu s údajom mena a priezviska konkrétnej fyzickej osoby, ku ktorej sa informácia viaže nie je prípustná z dôvodu ochrany osobných údajov. Je potrebné zdôrazniť, že vo všeobecnosti žiadateľ o sprístupnenie informácie v právnom režime podľa zákona č. 211/2000 Z. z. nie je v procesnom postavení účastníka konania o priestupku, a preto nemôže disponovať údajmi ku konkrétnemu účastníkovi konania o priestupku. Pokiaľ bol žalobca poškodený priestupkom, má právo nahliadnuť do priestupkového spisu za účelom ochrany svojich práv.

13. Skutočnosť, že žiadosti o sprístupnenie informácii ku konkrétnym fyzickým osobám označeným menom a priezviskom nie sú prípustné senát najvyššieho súdu už judikoval v rozsudku sp. zn. 3 Sž/40/2014 zo dňa 28.01.2015 vo veci žalobcu Pohotovosť, s.r.o. proti Krajskému súdu v Bratislave, kde žalobca žiadal oznámiť evidenčné údaje z registra k menu a priezvisku dlžníka v exekučnom konaní.

14. Z administratívneho spisu mal kasačný súd za preukázané, že dňa 21.10.2015 bola správne orgánu prvého stupňa doručená žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácii. Žalobca bol písomne vyzvaný na jej doplnenie. Doplnenie podania bolo povinnej osobe doručené dňa 09.11.2015. V zákonnej lehote, dňa 18.11.2015, bol vykonaný zápis do spisu a vydaný úradný list s informáciami pre žalobcu. Proti rozhodnutiu formou zápisu v spise žalobca podal odvolanie, ktoré sťažovateľ vzhľadom na neprípustnosť odvolania posúdil ako podnet na preskúmanie rozhodnutia mimo odvolacieho konania, o čom dňa 11.01.2016 vydal upovedomenie, ktoré bolo dňa 20.01.2016 doručené žalobcovi. Následným rozhodnutím č. OU-TN-OOP4/2016/003714-007/2015/Sla bolo pôvodné rozhodnutie povinnej osoby zrušené.

15. Podľa § 19 ods. 3 zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a

doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií), odvolací orgán rozhodne o odvolaní do 15 dní od doručenia odvolania povinnou osobou. Ak odvolací orgán v tejto lehote nerozhodne, predpokladá sa, že vydal rozhodnutie, ktorým odvolanie zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil; za deň doručenia tohto rozhodnutia sa považuje druhý deň po uplynutí lehoty na vydanie rozhodnutia.

16. Fiktívne rozhodnutie má z právne kvalitatívneho hľadiska rovnakú povahu ako riadne rozhodnutie. Svojou povahou je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Vytvára však formálnu prekážku ďalšej rozhodovacej činnosti správneho orgánu, ktorá musela byť odstránená zrušením rozhodnutia.

17. Senát kasačného súdu poukazuje na rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 3 Sži/3/2011 (Hílek, s.r.o proti Primátorovi Mesta Skalica) zo dňa 03.05.2011 uverejnený v ASPI pod č. JUD65305SK, podľa ktorého „Fiktívne rozhodnutie je už svojou povahou nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov podľa § 250j ods. 2 <. písm. d) O.s.p., a preto bez ďalšieho zrušiteľné správnym súdom“.

18. O trovách kasačného konania najvyšší súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní. Žalobcovi trovy kasačného konania nepriznal z dôvodov hodných osobitného zreteľa, ktoré videl v tom, že žalobca žiadal sprístupniť informácie ku konkrétnej fyzickej osobe, kde materiálny nárok na poskytnutie informácie nebol daný. Z formálneho hľadiska vo veci vzniklo fiktívne rozhodnutie.

19. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.